

Історія кафедри

Кафедру агрохімії було створено у 1921 р. на базі агрономічного факультету Київського політехнічного інституту. В 2001 році кафедра була перейменована на кафедру агрохімії та якості продукції рослинництва ім. О.І. Душечкіна (наказ № 485 від 10.12.2001 р.).

З 1922 по 1956 рр. кафедру очолював професор **Душечкін Олександр Іванович**. Крім основного курсу з агрохімії, в цей час на кафедрі викладаються курси: біохімічні основи добрив, методи агрохімічних досліджень і система удобрення культур.

У довоєнний період кафедра працювала над вивченням трансформації у ґрунті азоту, фосфору, кальцію, калію, способів підвищення ефективності добрив, обґрунтування системи удобрення окремих сільськогосподарських культур і дослідженнями якості врожаю.

Завідувач кафедри агрохімії академік О.І. Душечкін створив відому в світі **агрохімічну школу**, яка ствердилася розробкою теорії та практики живлення сільськогосподарських культур, вивченням кругообігу поживних речовин, розробкою основ зберігання та використання органічних добрив, впровадженням ефективних технологій використання мінеральних добрив, сидератів та національних фосфоритів для поліпшення родючості ґрунтів Полісся України. Соратники та послідовники цієї школи – видатні вчені, які працювали в різних установах і закладах колишнього Радянського Союзу: професори Денісієвський В.С., Гірко П.А., Колоша І.Л., Миронівський І.С.; доценти Гіліс М.Б., Хохол М.Ф., Подолич Т.Я., Баришполь О.Я., Волинська У.М., Сульженко Г.К. та інші.

З 1956 до 1971 р. кафедрою агрохімії завідував доктор с.-г. наук, професор **Власюк Петро Антипович**, який одночасно обіймав посаду директора Інституту фізіології рослин та агрохімії.

П.А. Власюк по праву вважається основоположником вчення про мікроелементи в Україні. Ним було доведено, що мікроелементи необхідні рослинам як елементи живлення, чим було спростовано існуючий в науці того часу погляд на мікроелементи як на своєрідні стимулятори, «подразники», «збуджувачі» або «випадкові елементи». Він запропонував спосіб збагачення насіння рослин на мікроелементи. Під його керівництвом було складено картограми вмісту мікроелементів (марганцю, молібдену, бору, кобальту, цинку, міді) в ґрунтах України, розроблено технології виробництва і застосування суперфосфатів,

нітрофосок та інших добрив з мікроелементами. Велике значення мають також роботи П.А. Власюка з фізіологічного обґрунтування позакореневих підживлень рослин мікроелементами.

Власюк П.А. створив потужну **наукову школу**, серед представників якої: академіки Городній М.М., Гудков І.М., професори Лісовал А.П., Лаврентович Д.Й., Сердюк А.Г.; доценти Марчук І.У., Мазуркевич Л.І., Балабайко В.Ф. та інші.

З 1971 до 1978 р. кафедру очолював доктор с.-г. наук, професор **Горшков Петро Олексійович**, який упродовж 1950-1960 рр. працював директором Всесоюзного науково-дослідного інституту луб'яних культур.

Науково-дослідна робота Горшкова П.О. присвячена живленню рослин та використанню добрив під коноплі та інші провідні сільськогосподарські культури. Ним вивчено вплив мінеральних добрив на формування врожаю пшениці, кукурудзи, цукрових буряків, коноплі; на фосфатний режим ґрунту, загальний вміст і форми калію в ґрунті. Дослідження П.О. Горшкова є значним доробком у формуванні теорії живлення рослин

та раціонального використання добрив.

Він створив **наукову школу**, сферою інтересів якої були дослідження живлення рослин та реутилізації елементів у рослині, використання сільськогосподарськими культурами поживних речовин з добрив. Послідовниками є професор Якубенко Б.Є., доценти Макаренко В.М., Яригіна Н.Я., Розстальний В.Є., Кравченко С.М., Мойсеєнко Б.М. та інші.

З 1978 до 1989 р. кафедрою агрохімії завідував професор, доктор с.-г. наук **Лісовал Анатолій Петрович**. Його дослідження були направлені на вивчення трансформації сполук азоту, фосфору і калію в ґрунті, вивчення ферментативної активності ґрунту, застосування інгібіторів нітрифікації, використання агрохімічних показників ґрунту для прогнозування деяких хвороб і шкідників. Ним апробована і удосконалена методика вивчення фракційного складу фосфорорганічних сполук ґрунту.

Основним напрямком наукових досліджень його **школи** було вивчення живлення рослин і трансформації поживних речовин у ґрунті, біологічної активності ґрунту, ефективності застосування добрив з метою спрямованого формування урожаю високої якості, вдосконалення технологій вирощування сільськогосподарських культур, збереження і підвищення родючості ґрунту; вдосконалення методів

встановлення норм добрив під озиму пшеницю за інтенсивної технології вирощування.

Серед його послідовників: професор Каленський В.П.; Костенко Н.П., Коваленко О.Г., Правілов М.В., Мудрак О.В., Бойко З.І. та інші.

З 1989 р. по 2006 р. кафедру очолював академік, доктор с.-г. наук, професор **Городній Микола Михайлович**.

Він започаткував і розвинув вперше в країнах СНГ новий науковий напрям – *біоконверсія органічних відходів та створення біодинамічних господарств*. Ним розроблено технологію і отримано патенти на виробництво нових добрив пролонгованої дії з синхронним ефектом на основі бурого вугілля «Текос - 1», «Текос - 2» та біоорганічного добрива на основі осадів стічних вод м. Києва.

Академіком Городнім М.М. створено **наукову школу**, основними напрямками досліджень якої є *біоконверсія органічних відходів та створення біодинамічних господарств; формулювання наукових основ використання добрив та оптимізації живлення сільськогосподарських культур для отримання продукції високої якості; отримання нових добрив пролонгованої дії; розробка наукових основ використання новітніх методів діагностики живлення культур та ведення точного землеробства*.

Серед послідовників цієї школи: професори Бикін А.В., Надточій П.П.; доценти Бикіна Н.М., Адаменко С.М., Кохан С.С., Генгало О.М., Кавецький С.М., Киверига П.М., Логінова І.В.; Грищенко О.В., Мовчан М.М., Сметанська І.М. та інші.

З 2006 р. кафедру очолює доктор с.-г. наук, професор, член-кореспондент НААН **Бикін Анатолій Вікторович**. Наукові інтереси Бикіна А.В. стосуються *питань біоконверсії органічних відходів для отримання нових видів добрив; технології виробництва і використання вермикомпосту в біодинамічному сільському господарстві; впровадження інтенсивних технологій вирощування овочевих і польових культур*.

Представники його **наукової школи** працюють над питаннями *оптимізації умов живлення рослин для підвищення продуктивності агроєкосистем за різних систем землеробства; удосконалення технології вирощування овочевих культур*.

Серед послідовників його школи: Чайка В.Д., Пасічник Н.А., Паламарчук С. П., Поліщук І.П., Бордюжа Н.П., Слюсар О.В., Семенко Л.О., Аксиленко М.Д., Тарасенко О.В. та інші.